

Alfred Lambremont Webre

OMNIVERSUL

Inteligența transdimensională,
călătoria în timp, Viața de Apoi
și colonia secretă de pe Marte

Traducere din limba engleză
de Monica Vișan

Editura For You
București

Prefață

Cum a luat naștere această carte

Călătoria mea în cartografierea Omniversului a ajuns la un prag semnificativ în Barcelona, Spania, într-o însorită zi a lunii iulie 2009. În acea zi, Ima Sanchis, jurnalistă la *La Vanguardia*, mare cotidian spaniol și cel mai important din Catalonia, mi-a luat un interviu publicat în *La Contra*, rubrica sa de o pagină întregă. Mă aflam în Spania într-un turneu literar, ca parte a lansării ediției spaniole a cărții mele *Exopolitics: Politics, Government and Law in the Universe* [*Exopolitica: Política, guvernarea și legea în Univers*].¹

Către sfârșitul întâlnirii, într-o micuță sală de conferințe la sediul *La Vanguardia* din Barcelona, Ima și-a pus stiloul jos, a închis aparatul de înregistrat, s-a întors către mine și m-a întrebat ascuțit:

– *¿Alfred, Como funciona el Universo? ¿Cuál es la relación entre los extraterrestres y la reencarnación del alma humano?*

În traducere, întrebarea ei înseamnă: „Alfred, cum funcționează Universul? Care este relația dintre extraterștri și reîncarnarea sufletului uman?”

În timp ce Ima îmi punea întrebarea, am recunoscut că îmi cerea să abordez, din punct de vedere științific,

acele aspecte esențiale la care majoritatea ființelor umane, filosofilor, oamenilor de știință, preoților și religiilor pământene s-au zbatut să găsească răspunsuri de mii de ani – fără prea mult succes științific obiectiv. Mi-am dat seama, în acel moment, că Ima îmi indica înspre următoarea cale a cercetării empirice în privința modului în care civilizațiile inteligente din multiversul fizic se raportează unele la altele, la comunitatea mai largă de civilizații inteligente de suflete și ființe spirituale și la Sursă.

M-am întors la Madrid, după ce am ținut un discurs în Barcelona. La hotelul din Madrid, în drumul meu spre casă, în Vancouver, m-am gândit la relația dintre extraterestri și suflet; și am mâzgălit niște notițe către mine însumi pe carnetelul de la hotel, despre similaritățile fundamentale în comunicare și transport dintre oameni și extraterestri în acest univers și între oameni și suflete în Viața de Apoi. Erau paralele structurale între cele două câmpuri de investigație, referitoare la modul în care informația despre ele era organizată – dar nimeni, din câte știu eu, nu privise în mod explicit la aceste tipare.

Un al doilea prag semnificativ a apărut la puțin timp după aceea, în august 2009, atunci când un editor de la Oxford University Press mi-a cerut să scriu o carte aplicând „principiile legii internaționale la contactul extraterestru“.

Pentru a scrie o carte pe acel subiect, mi-am dat seama că ar trebui mai întâi să definesc ce înseamnă termenul „civilizații extraterestre inteligente“ – iar în acest punct am descoperit că nu fusese încă dezvoltată o tipologie adecvată a unor astfel de civilizații. Pe măsură ce lucram la dezvoltarea unei noi tipologii a civilizațiilor extraterestre și a organismelor de guvernare extraterestre, am realizat că aceasta mi-a oferit o fundație conceptuală și probatorie pentru cartografierea numeroaselor dimensiuni ale Omniversului.

Introducere

O hartă a Omniversului

O hartă a Omniversului? Pentru a intra în acest domeniu provocator, să începem cu câteva definiții ajutoare. Întâi de toate, ce *este* Omniversul?

Pentru a înțelege aceasta, trebuie să începem cu multiversul. *Multiversul* este definit ca reprezentând totalitatea universurilor, incluzându-l pe al nostru. Și se consideră că acesta cuprinde „întregul spațiu și timp, întreaga materie și energie“.¹ Cosmologii Richard L. Amoroso și Elizabeth A. Rauscher scriu următoarele:

În general, multiversul, numit uneori „meta-universul“ sau „megaversul“, constituie ipoteticul ocean al multiplelor posibile universuri (incluzând Universul nostru Einstein-Hubble) care împreună compun întreaga realitate... Structura multiversului, natura fiecărui univers component și conexiunea dintre ele depind de ipoteza specifică a multiversului care este luată în considerare în mod teoretic.

Se presupune, însă, că termenul *univers* reprezintă totalitatea întregii existențe; totuși, prin expresii

gen „Universul domnului Tompkins“* sau „universul furnicii“, ne obișnuim cu ideea mai multor universuri, cel puțin în limba uzuală. Destul de interesant, psihologul american William James a fost cel care a inventat termenul „multivers“, în 1895. În cercurile științifice există numeroase definiții diferite ale multiversului, precum „universuri paralele“, „universuri balon“, „realități alternative“, precum în interpretarea multiplelor lumi a lui Everett referitoare la teoria cuantică incluzând toate posibilitățile, sau... extinderea teoriei stringurilor, cunoscută drept Teoria M, în care se presupune că Universul nostru, precum și alte universuri, sunt create prin coliziuni între membrane într-un spațiu [cu 11 dimensiuni].²

Numărul total de universuri, în afara celui al nostru, estimate a exista în multivers este amețitor. Fizicienii Andrei Linde și Vitaly Vanchurin, de la Universitatea Stanford, au calculat recent „că numărul total de astfel de universuri, în cel mai simplu model inflaționar, poate depăși“ un număr ce poate fi scris astfel:

10 ridicat la puterea a (10 ridicat la 10^7)-a.³

Aceasta este o reprezentare compactă înșelătoare. Mai întâi, 10^7 înseamnă 1 cu 7 zerouri după el, adică 10 000 000, zece milioane. Apoi, 10 la puterea zece milioane, adică $10^{10\,000\,000}$ înseamnă 1 cu 10 milioane de zerouri după el. Dacă scriem 6 zerouri pe 2,5 centimetri, acest număr s-ar întinde pe o distanță de 42 de kilometri. Dar următorul pas, să ridicăm 10 la puterea aceluși număr de 42 de kilometri, generează un număr atât de uriaș, încât

* Personajul principal dintr-o serie de cărți științifice scrise de fizicianul George Gamow. (n.tr.)

nici măcar nu-l putem numi, ca să nu mai vorbim de a-l scrie. S-ar întinde pe o distanță de cel puțin 420 de milioane de kilometri. Linde și Vanchurin mai afirmă: „Acest număr amețitor este puternic dependent de model și se poate modifica atunci când se folosesc definiții diferite a ceea ce reprezintă limita inflației eterne.”⁴⁴

La conceptul multiversului trebuie să adăugăm faptul că universurile din multivers sunt numite aici, colectiv, cu termenul *dimensiuni exopolitice*, care subliniază funcția lor ca bază pentru civilizațiile inteligente. Știința exopoliticii reprezintă studiul relațiilor dintre civilizațiile inteligente din multivers.

În cele din urmă, pentru a ajunge la o înțelegere cuprinzătoare a ceea ce ne referim prin *Omnivers*, mai trebuie luat în considerare încă un aspect: dimensiunile spirituale, care includ civilizațiile inteligente de suflete și de ființe spirituale precum și Sursa (Dumnezeu). Omniversul, astfel, extinde definiția științifică uzuală a multiversului, ca reprezentând doar universurile fizice paralele ale timpului, spațiului, energiei și materiei.

Dimensiunea spirituală a Omniversului oferă energia (energia pe care oameni de știință precum Lawrence M. Krauss, autorul cărții *A Universe from Nothing [Un univers provenit din nimic]*, nu o pot măsura acum⁵) necesară pentru crearea și menținerea fiecărui univers fizic din multivers. Omniversul reprezintă suma dintre multivers și dimensiunile spirituale – cu alte cuvinte, tot ceea ce este.

Înțelegerea noastră în ce privește Omniversul poate fi exprimată ca două ecuații fundamentale:

Multivers (dimensiunile exopolitice) = suma universurilor fizice

Omnivers = multivers (dimensiunile exopolitice) + dimensiunile spirituale (civilizații inteligente de suflete și de ființe spirituale și Sursa/Dumnezeu)

Aceste ecuații constituie baza pentru ipoteza pe care am denumit-o „ecologia dimensională a Omniversului“. Wikipedia definește *ecologia* drept „studiul și analiza științifică a interacțiunilor dintre organisme și mediul lor“.⁶ *Ecologia dimensională*, deci, reprezintă „studiul și analiza interacțiunilor dintre organisme și mediul lor în dimensiunile interconectate ale existenței, incluzând universurile multiversului și dimensiunile spirituale.“

Ipoteză: Ecologia dimensională a Omniversului

Această ipoteză se bazează pe înțelegerea faptului că *dimensionalitatea* – abilitatea inteligenței de a se autoorganiza prin dimensiuni (benzi distincte de energie conștientă) – reprezintă un criteriu fundamental cu ajutorul căruia este construit Omniversul, atât în dimensiunile spirituale, cât și în cele exopolitice. Conform acestei ipoteze, civilizația noastră umană de pe Pământ este doar una dintre numeroasele civilizații inteligente aflate în dimensiuni și universuri paralele din multivers, împreună cu civilizații inteligente de suflete și de ființe spirituale, inclusiv Sursa (Dumnezeu) din dimensiunile spirituale.

Prin „suflete“ înțeleg entități individualizate, nonlocale, conștiente, inteligente, aflate în dimensiunile Vieții de Apoi. *Ființele spirituale* sunt și entități individualizate, nonlocale, conștiente, inteligente, aflate în locații alternative ale dimensiunilor spirituale; ele sunt create printr-un proces diferit de cel al sufletelor și au un destin spiritual evoluționar diferit. Uzual, ființele spirituale nu se reîncarnază în universurile multiversului, ci mai degrabă păesc și slujesc sufletele care trec printr-un tip anume de proces, precum reîncarnarea.

O modalitate de a exprima această ipoteză este prin a spune că noi, pământeni, trăim într-un Omnivers care cuprinde atât *dimensiuni exopolitice*, constând în universul nostru fizic cunoscut și multiple universuri paralele în interiorul cărora există civilizații inteligente extraterestre și hiperdimensionale*, cât și *dimensiuni spirituale*, constând în „Viața de Apoi“ sau „viața dintre vieți“^{***} și alte dimensiuni spirituale în interiorul cărora există civilizațiile inteligente de suflete și de ființe spirituale, precum și o Sursă (Dumnezeu) definită.

O ipoteză este, prin definiția acceptată, „o presupunere avizată, bazată pe observație. De obicei, o ipoteză poate fi susținută sau respinsă prin experimentare sau mai multe observații. Unei ipoteze îi poate fi demonstrată falsitatea, dar nu i se poate dovedi veridicitatea“⁷. Ipoteza ecologiei dimensionale reprezintă un ghid către viața inteligentă din Omnivers. Este o presupunere avizată, bazată pe observații precum declarații ale martorilor sau informații și cazuri referitoare la cum, unde și de ce viața inteligentă există în întregul Omnivers. Este susținută de metoda științifică empirică, folosind regulile jurisprudențiale aplicabile în materie de probe, ce implică dovada observabilă, documentară și experimentală.

* Civilizațiile *hiperdimensionale* sunt civilizații inteligente aflate în dimensiuni din universul nostru paralele cu dimensiunea propriului nostru spațiu timp pământean sau în universuri paralele cu al nostru. (n.aut.)

** Cercetările noastre au descoperit dovezi (prezentate în Capitolul 6) pentru existența reîncarnării, ca trăsătură obișnuită a vieții inteligente din universurile multiversului. Prin urmare, folosim termenul *viața dintre vieți* interschimbabil cu *Viața de Apoi* pentru a desemna perioada pe parcursul căreia un suflet este localizat complet în dimensiunile spirituale, între reîncarnări, într-un univers. (n.aut.)

În cartografierea Omniversului vom utiliza atât dovezi științifice, cât și juridice. Conform unei surse, „tipurile de dovezi juridice includ mărturii, dovezi documentare și dovezi fizice. [...] Dovezile științifice constau în observații și rezultate experimentale care servesc pentru a susține, a respinge sau a modifica o ipoteză ori o teorie științifică atunci când este colectată sau interpretată în conformitate cu metoda științifică”⁴⁸.

De exemplu, vom evalua relatări ale unor martori oculari de încredere, membri în proiecte ale programelor guvernamentale americane secrete cu privire la planeta Marte (dovezi juridice). În mod asemănător, vom extrage susținere pentru ipotezele noastre din rezultatele cazurilor ce au folosit regresia hipnotică, efectuată conform protocoalelor standard de laborator, pentru a obține amintiri replicabile ale sufletului în Viața de Apoi (dovezi științifice).

Partea I a cărții, „Omniversul și locuitorii săi”, așază fundația pentru ceea ce urmează. Capitolul 1 explorează estimările științifice actuale referitoare la numărul universurilor din multiversul nostru și examinează cele mai bune estimări empirice ale numărului de civilizații inteligente din galaxia, universul și multiversul nostru. Sunt prezentate și civilizațiile inteligente de suflete, de ființe spirituale și Sursa (Dumnezeu) din dimensiunile spirituale, oferind astfel ceea ce teoria stringurilor nu a fost capabilă: un cadru de înțelegere a energiei pe care oamenii de știință o pot măsura acum, în crearea și menținerea fiecărui univers fizic din multivers. Clarificând faptul că ipoteza ecologiei dimensionale îndeplinește nevoia curentă a științei pentru o ipoteză mai cuprinzătoare, capitolul continuă detaliind sursele de informații și metodele exopoliticii și parapsihologiei, cele două științe-cheie ale acestei ipoteze.

Tipologia bazată pe dimensiuni a civilizațiilor inteligente din multivers este prezentată în Capitolul 2. Spre deosebire de tipologiile existente, aceasta se bazează pe modul în care civilizațiile inteligente se descriu pe ele însele, ca fiind situate într-o dimensiune specifică, „densitate“ sau frecvență energetică – care reprezintă criteriul fundamental tipologic, locațional și de dezvoltare. Această tipologie nouă stabilește criteriile bazate pe dimensiuni pentru civilizațiile extraterestre și interdimensionale și pentru organismele de guvernare extraterestre, în lumina dovezilor documentare, a martorilor direcți și a informatorilor recenți.

Concomitent cu dimensiunea în care o specie inteligentă anume este localizată, o specie sau civilizație inteligentă poate fi catalogată și conform „exofenotipologiei“, care reprezintă tipologia sau clasificarea extraterestrelor în funcție de caracteristicile observabile ale aspectului lor fizic. Harta noastră privitoare la ecologia dimensională explorează tipul umanoid, Cenușiu, reptilian, insectoid și alte exofenotipologii ale civilizațiilor inteligente din multivers.

În Partea II, „Dimensiunile exopolitice ale Omniversului“, capitolele 3, 4 și 5, harta noastră se concentrează în mod specific asupra multiversului, explorând civilizațiile inteligente localizate în universurile fizice ale timpului, spațiului, energiei și materiei. Capitolul 3 explorează un studiu de caz al dovezilor referitoare la o civilizație inteligentă localizată în dimensiunea spațio-temporală a unei planete din propriul nostru sistem solar – în acest caz, existența a trei exofenotipuri umanoide pe Marte. Această concluzie reprezintă rezultatul dovezilor empirice la prima mână – dovezi suficiente, în prezența unor obiecțiuni, pentru a le face față. Ea include dovezi ale martorilor oculari și dovezi documentare (fotografice),

cuprinzându-le pe cele ale vehiculelor motorizate ale NASA de pe Marte.

Capitolul 4 explorează dovezile empirice convingătoare pentru modul în care civilizațiile hiperdimensionale inteligente acționează în interiorul multiversului. Fie că sunt situate în dimensiunile superioare ale sistemului nostru solar, galaxia noastră (Calea Lactee), alte galaxii din univers sau universurile paralele cu al nostru, din multivers, aceste civilizații sunt capabile să utilizeze mijloace avansate tehnologic de transport interdimensional, precum și tehnologii avansate ale conștiinței, atunci când se teleportează în universul nostru fizic cunoscut sau în dimensiunea noastră spațio-temporală pământeană.

Capitolul 5 explorează dovezi la prima mână pentru existența autorităților guvernamentale ale civilizațiilor inteligente în universurile multiversului, care au jurisdicție asupra unor teritorii dimensionale definite, precum galaxia Calea Lactee din Universul nostru. Două tipuri de dovezi sunt acceptabile în știința exopoliticii. Prima constă în vederea la distanță științifică replicabilă; a doua o reprezintă dovezile documentare și ale martorilor oculari, constând în martori oculari contactați și în interacțiuni telepatice cu reprezentanți și intermediari ai autorităților guvernamentale ale civilizațiilor inteligente declarate.

Partea III, incluzând capitolele 6, 7 și 8, explorează dimensiunile spirituale ale Omniversului. Universurile paralele „vizibile“ (sau multiversul) sunt mult mai corect denumite prin termenul de „dimensiuni exopolitice“, reprezentând spațiul în care civilizațiile inteligente de suflete aflate în dimensiunile spirituale se încarnează într-o varietate de creaturi inteligente, în scopul evoluției morale și sufletești. Comunicarea dintre sufletele localizate în dimensiunile vieții dintre vieți și pământenii aflați în